

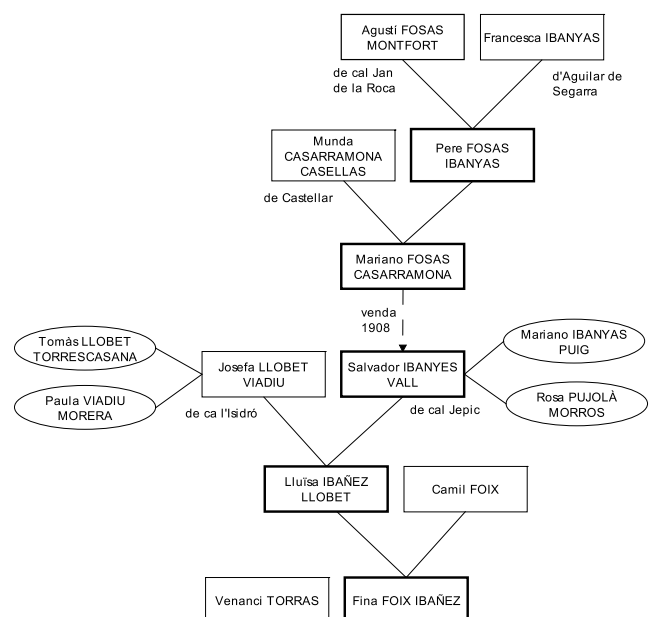
EDICIÓ: Grup de divulgació de la història de Fals, Associació Cultural i Recreativa de Fals
COL·LABORACIÓ: Ajuntament de Fonollosa, Cooperativa UMAC, Arxiu Comarcal de Manresa

ASSOCIACIÓ CULTURAL I RECREATIVA DE FALS
Carrer de les escoles, s/n
08259 Fals (Fonollosa)
Telèfon: 938368003

El contingut d'aquesta edició és de divulgació de la història local del poble de Fals. En cap cas es vol ferir la sensibilitat de ningú i, serà d'agrair que qualsevol errada o inexactitud en els escrits, sigui comunicada als redactors de Falchs.

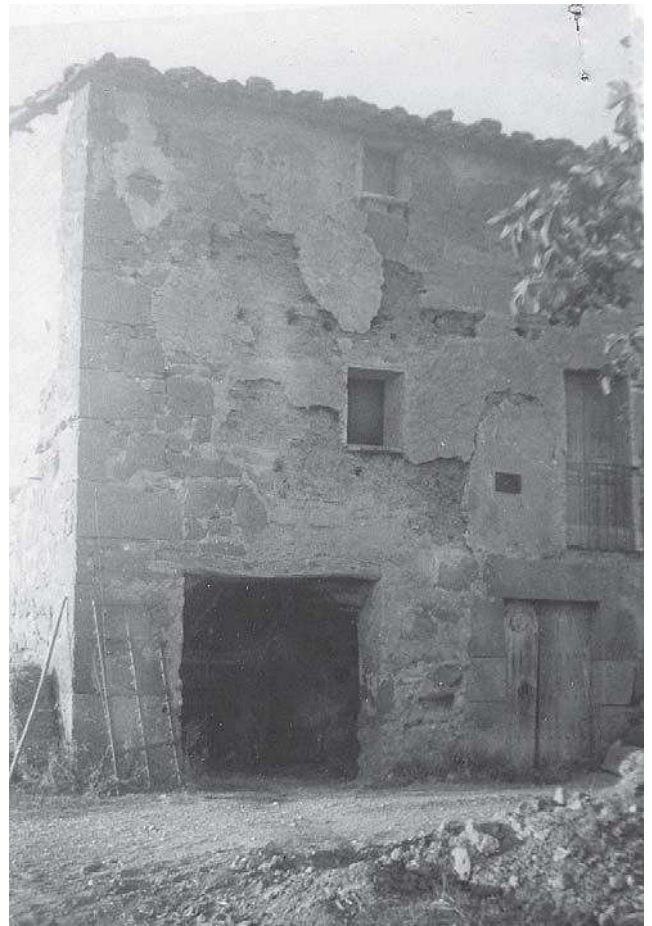
Cal Tei

Va ser la darrera construcció que es va fer al Raval de la Creu. L'establiment es va fer a cal notari Ignasi Puig de Manresa el 14 de desembre de 1868. A un cantó de la taula s'hi va asseure la mestressa de Monconill, la senyora Teresa Alsina Santamaria, que anava acompanyada del seu fill Cristòfol, que malgrat tenir 43 anys i ésser l'hereu designat, encara no podia firmar un paper sense el consentiment de la mare. A l'altra cantó de la taula hi havia el Pere Fosas Ibanyas, el fill petit d'Agustí Fosas i Francesca Ibanyas, de cal Jan de la Roca. El Pere comptava aleshores 26 anys i encara no havia trobat parella. Els Monconill li van cedir una porció de terreny de 50 per 50 pams, on podia edificar la casa, una tina, una cort pel bestiar i un forn de pa. Més un altre tros, de mig quartà, per fer-hi la verdura de casa. Per regar l'hort s'havia de posar d'acord amb els seus veïns, per tal de compartir una bassa comuna que recollia l'aigua de la pluja dels camps de sobre, mitjançant una rasa. Les

condicions econòmiques van ser les habituals al barri; cap entrada i un cens perpetu calculat sobre el valor de la cosa cedida, que en el seu cas va ser de 133 escuts. Primer la casa va ser coneguda com cal Foses de la Creu, però més endavant, no se sap per quin motiu, la casa va ser anomenada cal Tei o cal Teio. Un cop preparada la llar, no li va costar gaire al Pere trobar una dona que volgués compartir la vida amb ell i estigués disposada a omplir la casa de fills. La dona va ser la Munda Casarramona Casellas, del lloc de Castellar. Van fer pujar cinc fills, anomenats Maria, Àngela, Mariano, Isidre i Francesc. El 3 de juliol de 1892, la família estava de dol per la mort del pare. El Pere havia agafat alguna malaltia dolenta i no tenia gaire esperances de sortir-se'n, perquè cinc dies abans de morir va fer testament. En el moment de l'òbit no era pas molt vell, només tenia 50 anys. Possiblement la casa va ser abandonada aleshores o poc temps després, perquè la següent notícia que ens arriba de la família és que es troben instal·lats a Callús. El 1908, el Mariano Fosas Casarramona va inscriure la casa a nom seu, fent constar que està en ruïnes. El 6 de gener de 1908, el Mariano i la Munda es van vendre la casa per 115 pessetes a Salvador Ibanyas Valls, el seu veí de cal Jepic.

Quan el Salvador va traspasar, i després d'alguns embolics familiars a causa de l'herència, la casa va passar a la seva filla Lluïsa Ibañez Llobet, i posteriorment, a Fina Foix Ibañez. La casa mentrestant va continuar el seu procés d'enrunament, de manera que a la dècada dels 70 es trobava en una situació tan inestable que era un perill pels qui hi transitaven a la vora. Per això, la van acabar de fer caure i avui és només un munt de pedres i terra.

Cal tei, 1975